

AZƏRBAYCANIN ORTA ƏSR YAŞAYIŞ EVLƏRİ**Samir Kərimov***(Azərbaycan MEA Arxeologiya və Etnoqrafiya İnstitutu)*

Azərbaycanın orta əsr şəhər məişətinin öyrənilməsində yaş-ayış evi; xüsusi yer tutur. Yaşayış evləri orta əsr şəhərlərinin əsas quruluş elementlə' dən biri olmuş, şəhərlərin memarlıq - kompozisiya həllində, planlaşması mühüm rol oynamışdır.

Orta əsr şəhərlərinin yaşayış evbrinin tədqiq edilməsində başlıca mə arxeoloji qazıntılar zamanı üzə çıxarılan tikili qalıqlarıdır. Bu baxımda Qəbələ, Beybqan, Xaraba - Gilan, Bakı, Gəncə, Dərbənd, Şabran, Bərdə və Şəhərlərdə aparılan çoxillik arxeoloji qazıntılar mühüm əhəmiyyət kəsb edir;

Artıq IX əsrdən başlayaraq Azərbaycan şəhərləri inkişaf mərhələsinə dəm qoyur, şəhərlərdə yeni strukturlar formalaşır. Şəhərin ərazisi genişlə əhalisi artır və yaşayış tikilibri sıxlaşır. Yaşayış evri əsasən şəhristan rabadda yerləşmişdir (1, s.20).

Yaşayış evbrinin memarlığına şəhərlərdə təbii - iqlim şəraiti və ictimai iqtisadi amillər ciddi təsir göstərmişdir. Xalq yaşayış evbrinin tədqiqatçı H.Zərdabi haqlı olaraq qeyd etmişdir ki, yaşayış evləri insanı qardan, yağış soyuqdan və kübkdən qoruyur (2, s.126). Müvafiq olaraq evlər inşa olunark iqlim şəraiti nəzərə alınmışdır.

Yazılı mənbə məlumatları və arxeoloji qazıntılar subut edir ki, şəhərlə narinqala və şəhristan hissələrində yaşayış evri möhtəşəm, çoxmərtəbəli mürəkkəb memarlıq bəzəyinə malik olduğu halda qala divarlarından bayır xüsusən rabadda yaşayış evbrinin xırda və müvəqqəti xarakter daşması sadüfi deyildir (3, s.32). Feodal cəmiyyətinin sosial strukturundan asılı olaraq şəhərlərdə yaşayış evri müxtəlif idi.

Çoxmərtəbəli və gözəl memarlıq quruluşuna malik olan evri - hakim varlı təbəqənin nümayəndəsinə məxsus olmuş, şəhərin əhəmiyyətli sahəsində yerləşərək, şəhərlərin memarlıq simasının formalaşmasında əsas əlavə bərdən birinə çevrilmişdir.

Şəhərin təbii - landşaft xüsusiyyətindən asılı olaraq yaşayış evlərinin tikintisində müxtəlif inşaat materiallarından istifadə edilmiş və əhali ' gündəlik məişətindən doğan bəzə evbrin inşasında nəzərə alınmışdır. O əsrdə xalq memarları tikinti materiallarının təbiətini, bədii-estetik keyfiyyətini və xalqın məişət tərzini dərinlən dərk edərək, qanunauyğun bir şəkildə yaşayış evbrinin memarlığının ardıcıl surətdə təkmilləşməsinə çalışmışlar (5, 47). Arxeoloji qazıntılar orta əsr yaşayış evbrinin səciyyəvi xüsusiyyətini inşaat texnikasını, plan-kompozisiya və konstruktiv elementlərinin araşdırılması

masına qismən imkan verir. Bunu Qəbələ, Beybqan, Xaraba-Gilan, Dərbənd və s. şəhərlərdə aparılan arxeoloji qazıntılar zamanı aşkar edibn yaşayış evbrinin qalıqlarından müşahidə edirik (6, s. 43-44; 7, s. 47-50; 8, s.80; 9, s. 40-44; 10, s. 86-107). Ciddi dağıntılara məruz qalmasına baxmayaraq yaşayış evbrinin bünövrə, döşəmə və divar qalıqları, quyular, təndirlər, ocaqlar və digər yardımçı tikililər onlar haqqında təsəvvürün genişləndirilməsinə köməklik edir. Arxeoloq R.M. Vahidov haqlı olaraq qeyd edir ki, yerli əhalinin məişəti haqqında tam və düzgün təsəvvür əldə etmək üçün yaşayış evbri digər abidələr ilə birlikdə, kompleks halında götürülərək qiymətləndirilməli, beb abidələr isə ocaq yerbri, təsərrüfat quyulan, təsərrüfat küpbri, təndirlər və əhalinin yaşayışının müxtəlif sahəbriini əks etdirən başqa tapıntılardır (10, s. 22). Azərbaycanın tədqiq olunmuş orta əsr şəhərlərinin əksəriyyətində çoxlu beb tikili və qurğulara rast gəlinmişdir.

Qəbələ şəhərinin IX-XI əsrlərə aid mədəni təbəqəsi bədqiq olınarkən, yaşayış evləri ilə bağlı bəzi dəlillər əldə olunmuş, evbrin çay daşı və bişmiş kərpicdən palçıq məhlulu ilə inşa olunması, yaşayış evbrinin bəzən ağac sütun-lar üzərində tikilməsi, evbrin dam örtüyündə kirəmit və qırdan istifadə edil-məsiyə çıxarılmışdır (12, s. 151; 13, s. 29-31; 14, s. 75-82).

Qəbələ şəhərinin XII-XIII əsrin əvvəllərinə aid olunan yaşayış evbri əsa-sən çox otaqlı olmuş, əksəriyyəti cənub-şərqdən şimal-şərqə doğru istiqamət-lənmiş, çaydaşı və bişmiş kərpicdən düzbucaqlı və kvadrat biçimində tikilmiş, otaqların sahəsi 30 m²-ə qədər olmuş, daxildən saman qatılmış palçıq və əhəng rəhlulu ilə süvanmış, divarlar müxtəlif rənglərlə şirələnmiş və onlar bədii tərtibatında kaşılardan istifadə edilmiş, qapı və pəncərələrin yanları, üstü yonma daşlardan düzəldib rək naxışlanmışdır (6, s. 44; 15, s. 93). Qəbələdə qazıntılar zamanı aşkar edibn yaşayış evbri kompleksində mətbəx, qonaq otağı, yataq otağı funksiyasını daşıyan otaqlarda qeydə alınmış və otaqların qızıl-masında divarlarda, yaxud divara yaxın qurulmuş ocaqlardan istifadə edildiyini arxeoloji tədqiqatlar əhəmiyyətli dərəcədə sübuta yetirmişdir (13, s. 29; 6, s. 44; 15, s. 93). Etnoqrafik müşahidələrə görə, qış aylarında ailənin beb ocaqla-ın başına yığıldığı söybmək olar.

Beybqan şəhərində 1953-1968-ci illərdə aparılan arxeoloji qazıntılar nəti-cəsində şəhərin müxtəlif qazıntı sahələrində IX-XIII əsrin əvvəllərinə aid çoxlu yaşayış evinin qalıqları üzə çıxarılmışdır. Arxeoloji tədqiqatlardan məlum ol-muşdur ki, şəhərin IX-X əsrlərə aid evbri möhrə, çiy kərpic və az hallarda bişmiş kərpicdən tikilmiş, otaqların döşəməsi tofpaqdan olmuş və şirələnmiş, görünür, vaxti ilə həsir, xalça-palazla döşənmiş və onlar isə dövrümüze gəlib çatmamışdır (7, s. 23). Yaşayış evbriini xarakterizə edən komplekslərdən zən-gin məişət avadanlığı tapılmışdır.

Məhz IX-X əsrlərdən başlayaraq Beybqan şəhərində yaşayış evbrinin **sıxm** lığma üzə çıxanlan çoxlu miqdarda quyular şahidlik edir və şəhərdə həyali intensiv xarakter alır (16,s.10). Bu dövrə aid quyulann əksəriyyəti yaşayə evlərinə məxsus olmuş və şəhər əhalisi quyulardan məişət və təsərrüfat ehtfl yaclarının ödənilməsində istifadə etmişdir.

Beybqan şəhərinin XI-XIII əsrin əwəllərinə aid yaşayış evləri, bilavasM çiy və bişmiş kərpicdən inşa edilmiş, otaqlann divarlarının daxildən suvanmaı sında kirəc məhlulundan istifadə olunmuş, evbrin dam örtüyü kirəmit, qarjŞİ və qamışdan olmuşdur (7,s.48-49).Qazıntılar zamanı şəhərin yaşayış evbrinie qalıqlannda mətbəx ,qonaq otağı, yataq otağı, anbar, ayaqyolu və s. ehtimal olunan tikili qalıqları bmisbnmişdir.

Orta əsrlərin bütün Şərq şəhərbri kimi Azərbaycan şəhərlərinin də cəl miyyətini sinfi quruluşu, ictimai təbəqələşməsini əks etdirməsi bir həqiqətdil (17,s.7).Beybqan şəhərində ictimai təbəqələşməni tədqiq olunan yaşayış ev« də sübut edir. Arxeoloji tədqiqatlardan malum olmuşdur ki, varlılar, zəngiJ şəhərlilər başlıca olaraq şəhərin mərkəzindəki yaraşlıq binalarda yaşamışlail (18,s.7) Şəhərin varlı təbəqəsinin yaşayış evbrinin memarlıq brtibatına xüsusl fikir verilmiş, onların mürəkkəb kompozisiya-plan quruluşu olmuş, otaqlanJ daxili sahmanma və həyətbrin quruluşlarına görə digər evlərdən fərqnmişdl (19,s.120). Tədqiqat işbri qismən olsa da, şəhərin yaşayış evbrinin səciyyəvi xüsusiyyətbrini izbməyə imkan vermişdir. Beybqanın yaşayış evbri üçütl daha bir xarakterik cəhət, həmin evbrdə yanmzirzəmili otaqlann olması və qal zmtılar zamanı beb otaqlardan zəngin məişət və təsərrüfat materiallarının tapıl ması idi (7,s.49). Çox güman ki, yanmzirzəmili otaqlardan anbar kimi istifadə edilmiş və yay vaxtı zəruri ərzaq məhsullan həmin otaqlarda saxlanılmışdır.

Təbii olaraq yaşayış evbrində yalnız fizoloji və məişət (yatmaq, din-cəlmək, yemək və s.) prosesləri deyil, eyni zamanda bir sıra təsərrüfat və iş| tehsalat prosesləri də icra olunduğunu onlann planlaşması da təsdiqləyifl (5,s.25). Beybqan şəhərinin sənətkarlara məxsus evbri bu cür funksiya da^ şımışdır. Şəhərin yaşayış evbri içərisində kiçik həyətə malik olan evbr də böl yük maraq doğurur. Arxeoloq Qara Əhmədovun yazdığıma görə, bir ailəyaj məxsus olan beb həyətbrdə yay vaxtı istirahət etmək, əl-üz yumaq, dəstəma^ almaq, çimmək, alqı-satqı etmək, sövdəbşmə, məclis qurmaq və s. mümkün id| (7,s.48). Beybqanm yaşayış evbri ib bağlı kanalizasiya qurğulan diqqəti cəll edir. Arxeoloji qazıntılar zamanı Beybqanda Orta Asiyanın taşnau adlanai (20, s.109; 21, s. 61-65; 7,s. 48) kanalizasiya qurğulanna oxşar kanalizasiy* qurğulan tapılmışdır. Taşnau tipli qurğulardan istifadə edilməsi,evlərin sanit gigiyenik cəhətdən təmizliyinə riayət olunduğunu göstərir.

Beybqan şəhərinin yaşayış evbrinin daxili sahmani ib bağlı arxeoloji qa-zıntılar zamanı dolayısı olsa da, müəyyən məlumatlar əldə edilmişdir.Yaşayış kompleksinə daxil olan otaqlar xalça,xalı,palaz və həsirlə döşənmiş,divarlarda taxça və camxatanlar mövcud olmuş,buraya müxtəlif zəruri məişət avadanlığı yığılmış və otaqların qızdırılmasmda ocaq,təndir və kürsübrdən istifadə edil-mişdir.

Gəncə şəhərinin XI-XIII əsrbrə aid yaşayış evbri barəsində arxeoloji mə-lumat az olsa da vardır. Şəhərdə arxeoloji qazıntılar nəticəsində XI-XII əsrlərə aid edibn çoxotaqlı yaşayış evinin qalıqlan üzə çıxanılmışdır. O çiy və bişmiş kərpicdən, saman qatılmış palçıqla tikilmiş, onun divarları daxildən palçıqla suvanmış, otaqlardan birində kəcdən divar üzlüyünə rast gəlinmişdir (22, s. 61-62). Otaqlann təyinatı müəyyənləşdirilməsinə imkan verən maddi dəlibr əldə olunmamışdır. Gəncə şəhərində tez-tez baş verən zəlzələlər yaşayış evbrinin dağılması ib nəticələndiyindən, onların qalıqları dövrümüzə gəlib çatmamışdır.

Bərdə şəhərinin IX-XIII əsrlərə aid yaşayış evbrinin memarlığında əsas tikinti materialı müxtəlif ölçülü bişmiş kəflclər olmuş, evbrin bədii tərtiba-tında kaşlardan, dam örtüyündə yastı kirəmitlərdən istifadə edilmişdir (23, s. 72-74). Şəhərin yaşayış evbrinin daxili sahmani haqqmda çox cüzi məlumatlar vardır.

Qəbəb, Beybqan və Gəncə şəhərbriinin yaşayış evbrinin inşasmda oxşar cahatbrdən biri, evbrin çay daşı və bişmiş kərpicin kombinasiyasından ibarət qarışıq hörgübrdən istifadə edilməsidir (24, s. 361). Qarışıq hörgübr yaşayış evbnnin divarlannda təkcə naxış elementbri olmamış, həm də hörgünün möh-kamliyinə xidmət etmişdir.

Bakıda, İçərişəhərdə IX-XIII əsrlərə aid mədəni təbəqənin tədqiqi zamanı yaşayış evbrinin qalıqlarına, bünövrə izbrinə və yaşayış evbri ib bağlı müxtəlif məişət tikililərinə rast gəlinmişdir.

1972-ci ildə Bakı şəhərinin şərq yamacında arxeoloji qazıntılar zamanı şəhərin aşağı mədəni təbəqəsində üzə çıxarılmış yaşayış evi düzbucaqlı planda inşa olunmuş, bütün divarları şərqdən qərbə doğru istiqamətlənmiş, bir neçə di-varda qapı və pəncərə yerbri, divarlann bəzi yerbrində suvaq qalıqları aşkar-lanmışdır (25, s. 123).

1976-cı ildə Bakı şəhərinin IX-XIII əsrbrə aid mədəni təbəqəsində apa-nlan qazmtı işbri zamanı düzbucaqlı planda, bünövrəsi iri yonulmuş daşlardan inşa olunmuş, yaşayış evbrinin qalıqları üzə çıxanlmış evin divarlan cənub-qarbdən şimal-qarbə doğra istiqamətbnmiş və ilk dəfə olaraq yaşayış evi ib əlaqədar iri anbar tikilisi bmizbnmişdir (27, s. 41). Bu anbar tikilisindən məi-şot və tasərrüfat məqsədi ib istifadə olunduğunu ehtimal etmək olar.

Bakı şəhərinin yaşayış evbrinin inşasında əsas tikinti materialı əhəngdaş olmuş, bərkədicə məhlul kimi əhəngdən, dam örtüyündə qırdan istifadə olulmuşdur (25, s. 121-123). Qazıntılar nəticəsində aşkar edilən evbrin memarı Şirvan-Abşeron memarlıq məktəbinə xas olan xüsusiyyətlər əksini təqdim etmişdir. Orta əsrdə daşdan tikinti texnikasının inkişafı Abşeronda memarlıq formalarının zənginliyinə və orijinallığına mühüm təsir göstərmiş (26, s. 9) eyni zamanda Bakı şəhərinin yaşayış evbrinin memarlığında əsaslı dəyişikliyə gətirib çıxarmışdır.

Azərbaycanın digər orta əsr şəhərlərindən fərqli olaraq Bakı şəhərinin yaşayış evbrini üçün kərpic memarlığı və kirəmit örtükbr xarakterik olmamışdır (28, s. 20). Şəhərdə evbrin dam örtüyündə qırdan istifadə edilməsi onların konstruksiyaya malik olduğunu sübut etməyə əsas verir.

Bakı şəhərinin IX-XIII əsrlərə aid yaşayış evbrinə məxsus ümumi cəhətlər, onların özülbrini bilavasitə qaya üzərində yerləşməsi, otaqların xeyli kiçik olması və düzbucaqlı planda az yonulmuş daşlardan tikilməsidir (29, s.20).

Gəncə şəhərində olduğu kimi Şamaxı şəhərində zəlzələbrin tez-tez birləşməsi yaşayış evbrinə ciddi ziyan vunnmuşdur. H.Ə.Ciddinin yazdığına görə Şamaxı şəhərinin IX-XII əsrdə inşa olunmuş yaşayış evbrini ərazinin seysmit xarakterinə və sonrakı əsrdə apanlan tikinti işləri nəticəsində güclü dağıntıya məruz qalmışdır.

1976-cı ildə Şamaxı şəhərinin IX-XII əsrlərə aid mədəni təbəqəsi tədqiq olunarkən çay daşından əhəng məhlulu ilə inşa olunan 5 otağın qalıqları çıxarılmış, otaqlar kvadrat biçimli olmuş və onların heç birinin sahələri eyni olmamışdır (30, s. 45).

Tədqiqat işləri zamanı otaqların içindən məişət və təsərrüfat avadanlıqları tapılmışdır. Bu da otaqların təyinatı ilə bağlı mülahizələrin irəli sürülməsinə şərait yaratmışdır. Bununla bərabər, VI qazıntı sahəsində və Gülüstən qalasında öyrənilən tikili qalıqları IX-XIII əsrlərə aid yaşayış evbrinin memarlıq-konstruksiyası zəif quruluşu-planlaşması haqqında müəyyən məlumat vermişdir (31, s. 49; 32, s. 11-12). Şamaxı şəhərinin yaşayış evbrinin inşasında başlıca tikinti materialı çay daşı olmuş və hörgü məhlulu kimi əhəngdən istifadə olunmuşdur, Gülüstən qalasında apanlan arxeoloji qazıntılar nəticəsində aşkar edilən böyük saray kompleksinə daxil olan yaşayış evbrini X-XIII əsrlər Şamaxı saray kompleksinin üslubunu və feodal sinfinin məişətinin öyrənilməsi baxımından əhəmiyyətli olmuşdur (33, s. 378). Saray kompleksinin qalıqları şəhərin varlı təbəqəsinin yaşayış evbrinin səciyyəvi xüsusiyyətlərini özündə əks etdirmiş və burada müxtəlif təyinatlı otaqlar qeydə alınmışdır.

1972-2004-cü illərdə Dərbənd şəhərində apanlan arxeoloji tədqiqat işləri nəticəsində şəhərin yaşayış evbrini ilə bağlı çoxlu arxeoloji faktlar əldə edilmişdir.

Qazıntı işləri zamanı şəhər mərkəzinin şimal-şərqində və cənub-şərqində IX-XI əsrlərə aid edilən imarət tipli evbrinin qalıqları üzə çıxarılmışdır (10, s. 70). Yaşayış evbrinin qalıqları şəhərdə də tədqiq edilmişdir. Ev-briri iri və orta ölçüdə yonulmuş daşlardan, bişmiş kərpicdən düzbucaqlı, kvadrat planda tikilmiş və divarların istiqaməti şimaldan-cənubadır. Otaqların sahəsi 20-40 m²-ə qədər iri tikililərdə 60 m² təşkil edir (10, s. 70). Yaşayış evbrinin kompleksində müxtəlif təyinatlı otaqlar şəhər əhalisinin məişət tərzindən və təsərrüfat fəaliyyətindən irəli gəlmişdir. Arxeoloji tədqiqatlar evbrin dam örtüyündə kirəmit və qırdan istifadə edildiyini sübut etmişdir. Otaqların döşəmələri əsasən torpaqdan olmuş, bəzən əhənglə süvanmış və divarlarda suvaq izləri rast gəlinmişdir.

Dərbənd şəhərinin yaşayış evbrinin ən çox Bakı şəhəri ilə oxşar cəhətləri vardır. Oxşar cəhətlər əsasən, evbrin planlaşmasında və interyerində əksini tapmışdır.

Dərbəndin XI-XIII əsrlərə aid yaşayış tikililəri içərisində Nannqalada tədqiq edilmiş saray tikililərinin qalıqları böyük maraq doğurur. Saray qalıqlarının tədqiqi feodal əyanlarının məişəti haqqında təsəvvürlərin genişləndirilməsinə şərait yaratmışdır (34, s. 116; 10, s. 90-94). Saray tikililəri şəhərin digər yaşayış evbrindən memarlıq quruluşuna görə fərqlənirdi.

Dərbəndin şəhərinin aşağı rayonlarında, xüsusən, onun dənizsahili hissəsində kiçik sadə evbrə məxsus tikili qalıqlarının tapılması da ictimai təbəqə-bəşəriyyət sənəddirən dəlildir (10, s. 71). Burada şəhərin yoxsul təbəqəsinə məxsus tikili qalıqları məişət avadanlığının kasıblığı və tikinti texnikasının zəifliyi ilə seçilir. Bu tür yaşayış tikililərində ailənin yaşayış və təsərrüfat bölməsi olurdu.

Dərbəndin yaşayış evbrinin memarlığının digər səciyyəvi cəhəti yaşayış evbrinin ön qapı fasadının birbaşa küçəyə yox, məhəllənin daxilinə tərəf açılması idi. (35, s.51). Yəqin ki, bu hal təkcə Dərbənd şəhərinə deyil, Azərbaycanın orta əsr şəhərlərinin hamısına şamilir. On qapı fasadının birbaşa küçəyə açılmamasının başlıca səbəbi şəhər əhalisinin məişət tərzindən irəli gəlmiş, evlərdə qapalı mühitin yaranmasına xidmət etmişdir.

Şabran şəhərinin yaşayış evbrinin inşasında Şirvanın digər şəhərlərindən fərqli olaraq başlıca tikinti materialı bişmiş kərpic olmuş, evlərin bünövrəsi üçün çay daşı istifadə edilmişdir. Evlərin döşəməsi torpaqdan olub, üzərinə suvaq-şirə çəkilmiş və dam örtüyü yastı konstruksiyaya malik olmuşdur (36, s.90-91). Şabran şəhərinin

yaşayış evlərinin daxili sahmanı ilə bağlı faktiki materiallar olduqca azdır və onlar daha çox bünövrə qalıqları ilə təmsil olunmuşdur. Şabranın yaşayış evlərinin bədii tərtibatında şirli bəzək kərpic-lorindən, kaşılardan istifadə edilmiş, onlar əhəng və kəc məhlulu ilə vurulmuşdur (36, s. 106-107). Görünür, bəzəkli şəhərin varlı təbəqəsini yaşayış evləri üçün daha xarakterik idi. Arxeoloji qazıntılar nəticəsində Şabrandan aşkar edilən yaşayış evlərindən nisbətən yaxşı mühafizə olunan V qazıntı sahəsinin XII əsr təbəqəsində tədqiq olunan evin qalıqları kvadrat planda inşa edilən evin otaqlarından biri mühafizə olunmuş və onun şimal divarında 80 sm enində taxça açılmış və buradan məişət əşyaları tapılmışdır (36, s. 91).

Adətən, taxçalar yaşayış evlərində məişətdə işlənən qablara yığılması üçün qurulurdu (5, s. 72). Taxçalar və camxatanlar otaqların daxili inteyində məişət ehtiyaclarının ödənilməsi üçün nəzərdə tutulurdu.

Xaraba - Gilanda yaşayış evlərinin inşasında əsas tikinti materialı kırıq daşdan, möhrədən, çiy və bişmiş kərpicdən istifadə edilmiş və otaqların bədii tərtibatında həndəsi, nəbati ornamentlər tətbiq olunmuşdur. Evtarij inşasında Naxçıvan memarlıq məktəbinə məxsus xüsusiyyət nəzərə alınır. Bu memarlıq məktəbi yaşayış evlərinin memarlıq- planlaşdırma qanunlarına ciddi təsir göstərmişdir (5, s. 135). Şəhərin müxtəlif yerlərində aşkar edilən tikinti qalıqlarında bunu izləmək mümkündür.

Arxeoloq B.İ. İbrahimov Xaraba-Gilanın şəhristan hissəsindəki yaşayış evlərinin bir-birinə bitişik tikildiyini və evlərin bu cür yerləşməsinə Azərbaycan və Orta Asiya şəhərləri üçün xarakterik olduğunu qeyd etmişdir (9, s. 41). Xaraba- Gilanda apanlan arxeoloji tədqiqatlarda şəhərin yaşayış evlərinin bir çox əlamətini əks etdirən komplekslərdən biri daha çox maraqlıdır.

1977-78-ci illərdə şəhərdə tədqiqat işləri nəticəsində XII əsrin sonu - XIII əsrin əvvəllərinə aid edilən 8 otaqlı yaşayış evinin qalıqları üzə çıxarılmış, burada müxtəlif təyinatlı otaqlar qeydə alınmış və yaşayış kompleksində qonaq otağı, yataq otağı və s. funksiyaları daşıyan otaqlar əsasən ikinci mərtəbədə yerləşmişdir (37, s.41-42; 9, s. 41-43). Aşkar edilən yaşayış evi şəhərdə iki mərtəbəli, çox otaqlı evlərin tikildiyini sübuta yetirir.

Azərbaycanın orta əsr şəhərlərində apanlan arxeoloji qazıntılardan bəzə qonaq otaqlarının qalması ki, IX-XIII əsrlərin əvvəllərinə aid yaşayış evləri çox və tək otaqlı olmuş, yaşayış kompleksində ümumi yaşayış otağı, qonaq otağı, yataq otağı, mətbəx, dəhliz, eyvan və digər yardımçı bölmələr mövcud olmuşdur. Yaşayış evlərinin memarlığında Arran, Abşeron, Şirvan, Naxçıvan və s. memarlıq məktəblərinə məxsus xarakterik xüsusiyyətlər əksini tapmışdır. Yaşayış kompleksində hər bir bölmənin özünəməxsus təyinatı olmuş, onların daxili sahmanına, bədii tərtibatına və məişət avadanlığı ilə təchizləmə fikri verilmişdir.

Etnoqrafik dəlillərə əsasən yaşayış kompleksində qonaq otaqlarının bədii tərtibatına xüsusi diqqət yetirildiyini və onun üçün ayrıca otağın ayrıldığını

söyləmək olar (38, s. 148). Adətən yaşayış kompleksində qonaq otağı rəs-mi bölmə kimi fəaliyyət göstərmiş və səliqələliyi ilə seçilmişdir. Eyni zamanda yaşayış komplekslərində islam dininin təsiri altında qadın və kişi bölmələrinin mövcudluğu danılmaz bir həqiqətdir. Qadınlara məxsus bölmədə qapalı *mühit* hökm sürmüş və evin digər bölmələrindən təcrid edilmişdir. Bəzə hallar şəhərin varlı *tabəqəsinin yaşayış evlərində* daha qabarıq nəzərə çarpmışdır. Hətta, tək otaqlı evlərdə bəzə qadın və kişi bölmələrinin mövcud olmuş və otaq iki hissəyə ayrılmışdır. Bu dövrün yaşayış evlərinin döşəmələri həsir, xalça, palazla örtülmüş, onların üzərinə döşəkçələr, mitəkçələr düzülüb və bunlar isə bardaş qurub oturmağa, rahatlanmağa xidmət etmiş, camxatanlara yataq dəsti yığılmış və taxçalara müxtəlif məişət əşyaları düzülüşdür. Evlərin qızdırılmasında tənir, ocaq, kürsülərdən, işıqlandırılmasında şamdan, piydan, çıraqlardan geniş istifadə edilmişdir.

Ümumiyyətlə, yaşayış evlərində Azərbaycanın orta əsr şəhər məişətinin tipik xüsusiyyətləri əksini tapmışdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Минкевич Н.В. О жилищах в городах Азербайджана в средние века// Итоги полевых археологических и этнографических исследований за 1972 год в Азербайджанской ССР. Тезисы. Баку, Элм, 1973.
2. Джавадова Э.Ю. Г.Б. Зардаби. О традиционном жилище азербайджанского народа// АЭИА (1980-1981 гг.). Баку, Элм, 1986.
3. Dostiyev T. Azərbaycanın orta əsr şəhərləri. Azərbaycan arxeologiyası, 1999, № 1-2.
4. Беленицкий А.М., Бентович И.Б., Большаков О.Г. Средневековый город Средней Азии. Ленинград, 1973
5. Salamzadə Ə.V., Sadıqzadə Ə.Ə., XVIII-XIX əsrlərdə Azərbaycanda yaşayış binaları. Bakı, 1961.
6. Babayev İ.A., Əhmədov Q.M. Qəbəb (tarixi-arxeoloji очерк). Bakı, Elm, 1981.
7. Əhmədov Q.M. Orta əsr Beybqan şəhəri (tarixi-arxeoloji tədqiqat). Bakı, 1979.
8. İbrahimov F. Bakı orta əsrlərdə. Azərbaycan arxeologiyası, 1999, № 3-4
9. Ибрагимов Б.И. Средневековый город Киран. Баку - Москва, 2000.

10. Кудрявцев А.А. Великий город на Каспии (Дербент в эпоху феодализма). Махачкала, 1982.
11. Vahidov R.M. Mingəçevir III-VIII əsrlərdə. Bakı, 1961.
12. Qaziyev S.M. Qəbələdə aparılmış arxeoloji tədqiqat və qazıntıların ilk yekunları. AMM, VI cild, Bakı, 1965.
13. Qaziyev S.M. Qəbələ şəhərinin tarixi-arxeoloji tədqiqi. AMM, V cild, Bakı, 1964.

14. Исмизаде О.Ш. О раскопках в Кабале на территории южной части городища в 1960 г. // МКА, том V, Баку, 1964.
15. Ахмедов Г.М. Гала-центральная и самая многослойная часть городища Кабала // Azərbaycan arxeologiyası və etnoqrafiyası, Bakı, 2003, № 2.
16. Якобсон А.Л. Археологические исследования на городище Орен-КалаЯ 1957 г. // ТАЭ, МИА СССР, № 133. Москва-Ленинград, 1965.
17. Mıradov V.N. Orta əsr Azərbaycan şəhərbri. Bakı, Maarif, 1983.
18. Ахмедов Г.М. Средневековый город Байлакан. Баку, Элм, 1986.
19. Əhmədov Q. Qədim Bevbəqan. Bakı, 1997.
20. Анарбаев А. Благоустройство средневекового города Средней Азии (III начало XIII в.) Ташкент, 1981.
21. Якобсон А.Л., Раскопки на городище Орен-Кала в 1953-1955 гг. (раскоп Я ТАЭ, МИА СССР, том I, № 67, Москва-Ленинград, 1959)
22. Джафарзаде И.М. Историко-археологический очерк старой Гянджи, (родим Низами). Баку, 1949.
23. Nuriyev A., Babayev Ə. Bərdə şəhərinin tarixi-arxeoloji öçerki (antik və ortfl əsrlər). Bakı, 2001.
24. Мамедзаде К.М. Из истории строительной техники Азербайджана. МКАІІ том VII, Баку, Элм, 1973.
25. Исмизаде О.Ш., Ибрагимов Ф.А., Фоменко В.П. Об археологически раскопках 1972 г. в Баку. Итоги полевых археологических и этнографических исследований за 1972 год в Азербайджанской ССР (тезисы). Баку. Элм, 1979
26. Quliyev E. Abşeronun yaşayış evbri və tikinti mədəniyyəti. Bakı, Elm, 1984.1
27. Ибрагимов Ф.А., Исмизаде О.Ш., Минкевич-Мустафаева Н.В., Фоменко И.П., Ахмедов Р.Д. Археологические раскопки 1976 г. в Баку. АЭИА (1976 г.), Баку, Элм, 1979.
28. Ибрагимов Ф.А., Гусейнова СБ. Археологические исследования восточной части «Ичери шехер» города Баку в 1982 г. // АЭИА (1982 г.), Баку, Элм, 1987.
29. İbrahimov K.F. Bakı IX-XV əsrlərdə (tarixi-arxeoloji tədqiqat) // Tarix elmbri namizədi alimlik dərəcəsinə almaq üçün təqdim olunmuş dissertasiyanın avtoreferatı. Bakı, 2004.
30. Джидди Г.А. О результатах археологического исследования 1976 г. в средневековой Шемахе и ее окрестностях. АЭИА (1976), Баку, Элм, 1979.
31. Джидди Г.А. Средневековый город Шемаха IX-XVII в.в. (историко-археологическое исследование). Баку, Элм, 1981.
32. Джидди Г.А. Историко-археологический очерк крепости Полистан// Автореферат диссерт. канд. ист. наук, Баку, 1962.
33. Ciddi N.Ə. Şamaxı-Yəzidiyyə və Gülüstan qalası. // AMM, VII cild. Bakı, 1973.
34. Кудрявцев А.А. Дербенту - 5000 лет. Москва, 1989.
35. Хан-Магомедов С. Дербент (Горная стена, Аулы Табасарана). Москва, 1958.

36. Dostiyev T. Şimal-şərqi Azərbaycan IX-XV əsrlərdə (Quba -Xaçmaz materialları əsasında tarixi-arxeoloji tədqiqat). Bakı, 2001.
37. Ибрагимов Б. Керимов В. Исследования городища Хараба-Гилан. АЭИА (1976г.) Баку, Элм, 1980.
38. Аббасов А.А. и др. Азербайджанцы (Историко-этнографический очерк). Баку, 1988.

**Samir Karimov The houses of the
medieval Azerbaijan Summary**

This article is dedicated to houses of the medieval Azerbaijan. The author on the basis of found remains of constructions revealed the main features of houses dated back to the 9th -13th centuries.